

****مام حسین کورده له وتوو ویژیکی خۆمانه دا****

(سه باره ت به ده سکاره که ی حسین کورده)

ریناس جاف

که پروو ده که یتە شار و شارۆچکه و گونده کانی کوردستان به گشتی و
هه ورامان به تایبه تی، خه مۆکی یه کی سه یرت به رچاو ده که وی.
نیگاگان دایمه ویلی دواى زه رده ی چاوه روانی و ئینتزارن.
هه ژاری و به له نگازی، له سه ر و سیمای خه لک و دار و
به رده که ی، ئه بارئ.

ئە م هه ژارییه، سرووشتی خۆپسکی به هه شته که ی ئە م به شه ی
کوردستانیشی، به هه مان ده رد بردوووه.

تۆ بلیی ئە م هه موو ره ش بینی یه له حاند ژیان، ده بی هۆکه ی چ بیی؟!
کامه ده ستی چلکن، کامه دلّی ژه نگن، ته نانه ت دیمه نه کانی
سرووشتیشی تووشی ئە م ده رده کردوووه؟!

ئە م گش شه که تی و ماندوووه تیه له حه نای ژین، ده بی هۆکه ی
چ بیی؟! ئە م هه موو بی هیوایی و نائومیدییه بۆچ له دلّی خه لک دا
هیلا نه ی کردوووه؟!

به رسف و وه رام و لیکدانه وه و په بیردن به هۆ و هه گه ره کانی
ئە و ده رده کاری و کوشنده، پر پروونه پیویستی به توژیینه وه ییکی
تایبه ت هه یه، بۆیه من لیژه ناویرم خۆ له قه ره ی وا ئە رکئ گران و
پر زه حمه ت بده م، سه ره رای ئە وه ش ئە م چه ن دیژه ته رخانه
بۆ ته وه ر و باسیکی دی، به لام له یه که م نیگادا دیاره خه تاکه،
به رۆکی ده سته لاتداران و ده ولّه ت، ده گریته وه که هیشتا به چاوی
ئالۆزستانی، سه یری ئە م ناوچه ده که ن ونايانه وی له هیچ بوار و
به ستینییدا سووکه پیشکه وتنئ به خۆ ببینی و که مترین بووجه شی
بی ته رخان ناده ن.

له دلّی ئە و هه موو ره ش بینی، هیوا براوی و هه ژارییه دا، له بناری
که ژیکدا، ده سکاری ئیراده ییکی پۆلایینت به رچاو ده که وی، هیواییکت
له دلّا ده بووژیته وه.

ئومىدېك دلخۇشت دە كات بە سبە يىكى گە ش .
ئە و ئىرادە ي ئاوارە يى و دە ربه دە رى و مال وە كۆلى و شە ر و
مالویرانى، كۆلى پىئ نہ داوہ و لە دلى چيائىكى ھە لە مووت دا
دە سكارىكى وای ئافراندووه بو من و توى كورد و بو سبە ي كوردان،
ميراتىكى گرانبايى و شوینە وارىكى بە نرخە و مايە ي شانازيش .
بە لام بە م سالانہ ھە ندئ مرؤقى ھە لپە رست و پارە خۇشە ويست
ويستوويانہ ھە ر جورىك بووہ بە پارە يىكى كە م ، ئە و شوینە وارە ي
لە دە س دە ر بىنن و بو خۇ بيكە نہ دوكانىك و كاسبى ، پيوہ بكە ن،
لى ئە و تاقمە ئاكار چە وتە، ئە وە يان لە بير كردووه كە ئىتر
شوینە وارە كە ي "حسین كوردە"، ميراتى كوردانہ و مامە لە و
كاسبى لە سە ر ناكرى.

كە رى بە رە و شارۆچكە ي "باينگان" ھە لكە وتە لە 16 كيلومىترى
شارى "پاوہ" دە گرىتە بە ر، ھە ندئ كە رپت برى و لە جادە كە ي
قىرتا و لات دا، پى بنارىكت لى وە ديار دە كە وى لە نيوان ئاوايى و
گوندە كە ي "بانە وړى" و ھاويנە ھە وارە كە ي "مە يگورى" دا
ھە لكە وتووہ كە مە كۆ و نىشتنگە ي سالە ھای سالى
پيرە پياويكى تە مە ن 75-80 سالانہ لە دلرە قى مرؤقى ئە م چاخ و
خولە ، پە نای بردۆتە بە ر دلى كە قران و ژوورى جوئ جوئى لە دلى
كە ژە كە دا داتاشيوہ.

بە بە ھار و ھاوينان، لە بە ر ھە وای سازگار و فينكى "مە يگورى"،
چە ن مالە كۆچە رت بە رچا و دى كە ئە و ناوہ يان كردۆتە ھە وارگە ي
خۆ و لە ويندە رى ژيان بە سە ر دە بە ن.
ئە و مالانہ وە ك وتم كۆچە رن و بە ردە وام گە رمين و كوستان
دە كە ن و كە پر و كە لاريان، بوئى بە رزە دە ماخانى شاھوت بە دلأ
ئە پزىنى.

ھە ركە نہ ختى بە رە و لای سە رى كە پر و كە لارە كان،
ھە لدە كشيى، لە بە رامبە ر دە سكارى پيرە ميردى يە ك قاچى
ورە بە رزدا، ئە شكى شوقىك ئە زىتە نيو نيگاتە وە و سە رسام دە بى
بە و ئىرادە كۆلنە دە رە و سە د جاران ، ئافە رمى بو دە نىرى كە چلون

بۆ نژیکه ی 17 سالان به زه ننگی (قولنگی) که تیژی نه کردۆته وه

له دلی ئه و که ژه دا، هۆده ی ره نگا و ره نگی چی کردووه.

تۆ بلینی چی پیره میردی دل به کولی به و ده رده بردییت له م هه موو
ئاوه دانییه ، په نا بباته به ر که ژیک، مه گین هه ر له که سانی خاوه ن
هه لویست و ئیراده به رز، بوه شیته وه ئه و ناوه بکه نه
مه کۆییک بۆ ژین؟! لیی نیژیک تر ده بمه وه هه تا وه رامیک بۆ
پرسیاره کانم ده س که وی، ره نکه ئه تۆی خویته ری ئه م بابه ته ش،
پیته خووش بیته بزانی به رسف و وه رامی بۆ ئه و پرسیارانه ده بی چ بن.
دواندنی ئه و زاته ی به ئیراده و وره ی پۆلایینی خو، که ژیکی سه خت و
هه له مووتی بۆ کوردان، کردۆته میراتیکی گرابنایی و به بایه خ،
به راستی پر شیرینه. گوئی شل کردن بۆ وته و قسه کانی ئه م
مرۆقه گیان بیگه رد و دل به ئازاره ی، کۆلیک بیره وه ری تال و
شیرین و قسه ی نوئی و تازه ی پییه، کی بی و چیژی لی نه بات.
ئه و گیانه ی ، هه ستیکی پاکی کوردانه ی لی ئه چۆری و خرۆشیک
ئه خاته دلته وه و به راستیش ئه تورووژینی.

هه رکه به چه ن پرسیاران ، دونیای ده روونی ئه هه ژینی، ئه وه نده ی
له گیاندایه نازانی له کوئی و کامه بیره وه رییه وه ده س پی بکات.
"فه رهادی هه ورامان" راسته نه خوینده واره و به ژیانیکی سه خلّه ت و
هه ره دژوار و فه قیرانه له بناری هه مان ده سکاره که ی خویدا
ده ساچیتتی، لی ئاگای له پرسه کانی رۆژی نیو کوردانه و
به هه ر ده سکه وت و سه رکه وتنیکی کوردان له هه ر چوار-پینچ
پارچه ی کوردستان، ئه م خه نی ده بی و به هه ر نسکو و شکستیکی
کوردانیش، خه می گران دایئه گریته.
ئه مه ی ده خریته به ر چاوان ، ده ره نجامی گفت و گو و وتوو ویژیکی
خۆمانه ده گه ل ئه م زاته به رزه یه، به لام با له پیشدا تۆزی زیتری
بناسین.

بۆ خو ده بیژی: حسین دپۆله یی نیژیکه ی 75-80 سالیک له مه و به ر

له گوندی "دپۆله" ی سه ر سنووری ئیران- ئیراق له دایک بووه.

به باشی نازانی ته مه نی له چه ندایه و چه ن سالیه تی.
"درۆله" گوندیکه له خواروی سیروانه وه هه لکه وتوووه و ئه م ئاوايیه
ده گه ل ئاوايیکی دی به ناوی "مه ره خیل"، له دوايین ئاوايیه کانی
رۆژهه لاتی کوردستان له ئالی هه ورامانه وه دینه ئه ژمار و ته واویش
لکاون به خاکی باشووری کوردستانه وه.

ئه و دوو گونده جارن ئاوه دان بوون و خه لکه که ش له و ناوه دا
خویان به ئاژه لداریه وه سه رقالم ده کرد و ئه هلی گه رمین و
کوستان بوونه. به لام دوايه دواي ده سپیکی شه ره که ی نیوان
ئیراق- ئیران، وه ک زوری له گوند و شار و شارۆچه کانی دی
رۆژهه لاتی کوردستان، ئه و دوو گونده ش خاپوور و چۆل کران و
خه لکه که ش ئاواره ی شار و گوندانی دی بوون.

به لام به خته وه رانه وا بو ماوه ییک ده چی هه مدیس ئاوه دان
بوونه ته وه و خه لکه که ی جارن، پرویان له مه حاله که ی
خۆ کردۆته وه ، که چی له به ر دۆخی ژیان و گوزه ران
له ماوه ی چوار وه رزه ی سالاً، ته نیا به ینی ، له وی ده میننه وه.

حسین کورده بو خو ئه لی: سه ر به هۆزی ئیمامی له به شی یۆسوویه.
له ژیانیا تاقه ژنیکی هیناوه که سی که نیشک و سی کوری لی بووه.
کوربه کانی هه ر به مندالی نه ماون به لام کچه کانی میردیان کردوووه و
ئیسته ش سۆز به خشی دلّه ی مام حسین کورده ن ، لی له به ختی
ره شی مام حسین هه ر سی میردی کچه کانی له شه ردا کوژراون.

ئه مه ش ده قی گفت و گوکه ده گه ل مام حسین کورده

پ: مام حسین بو ئیره ؟

و: کاکي برا دواي ده سپیکی شه ری نیوان ئیراق- ئیران که گونده که م

تۆپ باران و خاپوور بوو، منیش وه ک مابه قی خه لک، سه ری خۆم
هه لگرت و به 40 سه ر ئاژه له وه ، له گوندی "مه سووراخه " دا
گیرسامه وه که چی ته نیا پاشی به ینی ، ئه و گونده م به جیهیشت و
په نام هینایه بناری که ژیکی " مه یگۆری" و ده ستم دایه داتاشینی
ئه م که ژه و پاش سالانیکی فره و ره نجیکی فره وان، 11 هۆده و
ژوورم تییدا دروس کرد. ئیتر ئیره بوو به په ناگه ی ژینم و هه وارم
بوو به هه واره که ی فه رهاد.

پ: ته نیایی ئیره چی پی به خشیویت؟

و: ئه وه ی راستی بیت هه ر ئه و ته نیایی یه پالی پیوه نام ئیره کانئ
بکه مه شوینه واریک بو کوردان، هه تا بینه سه یری و به بینینی بزانه
کورد هه رکه ئیراده ی کار و هه رمانیکی کرد و قۆلی لی هه لمالی
له ده سستی دی چپای وا هه له مووتیش، ببه زینئ و بیکاته مه کۆی ژین.
ئه م ته نیاییه بو من ئه و وره به رزه ی پی به خشیم شوکر ئیسته
کورد پیی ده نازی.

پ: مامه حسین ئه م قاچه ت له که یه وه وای لی هاتووه؟

و: وه لّاهی برا سه رده مانی زوو له ناوچه ی شاره زوور و
له که ژه کانی ده ور و به ری "عه واوه یلی" له گه ل جه ماعه تی
دۆس و ره فیک دا چوو بووین بو شه ره به ق و پاوه که و، خه ریکی
پرکردنی تاپر بووم هه ر ئه وه نده م زانی که ساچمه که ی
ته قییه وه و به و ده رده ی بردم و به داخه وه له و پروداوه دا
قاچیکم له ده س دا.

پ: مام حسین خاوه نی هه ستیکی بیگه ردی کوردانه یه ، ئه و

خۆشه ویستییه سه رچاوه که ی چیه؟

و: کاکي برا من کاتی ئه بینم له م دونیا پان و به رینه دا گه لی وا هه یه
ملوینئ نابئ که چی ده ولّه ت و ولّاتی هه یه و سه به خۆ ده ژی،
به لام له و لاوه گه له که ی من به میژینه ی خه باتی دوور و دریزه وه
به و چه شنه مامه له ی ده گه ل ده که ن، ئه وه ئه بینم کورد به هانای
گه لانی بنده ست و لیقه و ماوه وه ده چی لی که س لای لی ناکاته وه و
دلی بو ناسووتینئ، به راستی بوکرووزی ئه که ویته دلّمه وه، ئه م خرۆشه

له و هه موو بنده سستی یه وه سه رچاوه ده گری.

پ: میدیا کوردییه کان هه تا چه نده لایان له مام حسین کردۆته وه؟

و: من قه رزاری کوردانم و به راستی سوپاسی هه موو کوردیکی به هه ست ده که م دیتته لام و ئه و گش ریگه سه خت و ناهه مواره وه به ر خو ده دا هه تا بییره ده گات.

هه تا به ئیستا زۆر که سان له لایه ن میدیا کوردییه کانه وه هاتوونه لام و فیلمیان لی هه لگرتووم، له هه ولیر و سلیمانی یه وه چه ن جاری داوایان لیکردووم بچم بو ئه وینده ری. سه رباری ئه وه ش له چه ندین ولاتی دونیاوه هاتوونه لام و فیلمیان لی هه لگرتووم. زۆر نووسه ر و رۆژنامه نووس و خه باتکاری کورد، سه ریان داوم.

پ: مامه حسین ئاماژه ت به وه دا زۆر شوێشگێری کورد سه ردانی کردوویت، ده کری وردتر ئه خاله پروون بکه یته وه ؟

و: کاکه گیان به لای منه وه ئه وه ی زه حمه تی ئه وه موو ریگه وه به ر خو ده دا و دی بو لام به شوێشگێری داده نیم. ئه وه ده مه ی "ئاپۆ" به هوی پیلانیکی ناحه زانی کورده وه گیرا، من حه وت مانگی خشت ده ستم له سه ر و ریشم نه دا و شانم پیا نه هیئا، کاتی ئه وه هه واله گه یشتبوووه لای گه ریلاکانی پ.ک.ک، چه ن که سیکیان هاتنه لام و سوپاسی ئه وه لویسته یان کردم ، دیاره من ئه وه م له به ر ویستی ده روونی کردوووه وه موو ریبه ریکی کوردم لا خو شه ویسته.

پ: هه گبه ی بیره وه ری حسین کورده چی تیا به ؟

و: برا شوکر چه ندین ده فته ر و تینووسی بیره وه ریم هه یه که به خته وه رانه خزمیکی ئیناخیم به لیتی داوه هه موویان کۆ بکاته وه و له باشووری کوردستان ئه وه به رهه مه که پریه تی له به لگه نامه ی به نرخ و شیعیری پاراو، چاپ بکات، له باشووری کوردستانیش له لایه ن ده زگانیکی چاپ و بلاوکردنه وه ی کوردییه وه ئه و به لینه یان پی داوه. به ئاواتم ئه وه به رهه مه ببینم. دلنیام خه لکیش زۆر چیژی لی ده بات.

پ: وه ک دوا پرسیار، حسین کورده ئاوات به چییه وه ده خوازیت؟

و: پزگاری هه ر چوار پارچه ی کوردستان ، دامه زرانی ده وه تی
کوردی و یه کگرتنی کوردان و سه به رزییان له دونیادا ، له ئاواته
له میژینه کانی منن.

سه رنجیک: ئه م گفت و گویه به بن زاراوه ی جافی ئه نجامی گرتووه،
به لام بو ئه وه ی بو هه مووان که لکی هه بیته، کردوومه به سوورانی و
به گویره ی ورده کارییه کانی زوانی، ده سکاریم کردووه.